

Suvestinė redakcija nuo 2012-05-04

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2011, Nr. [31-1476](#), i. k. 1114090ISAK0000V-72

**KŪNO KULTŪROS IR SPORTO DEPARTAMENTO PRIE LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS GENERALINIO DIREKTORIAUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL LIETUVOS GYVENTOJŲ 2011–2012 METŲ FIZINIO AKTYVUMO
SKATINIMO PROGRAMOS PATVIRTINIMO**

2011 m. kovo 3 d. Nr. V-72
Vilnius

Įgyvendindamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008-2012 metų programos įgyvendinimo priemonių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2009 m. vasario 29 d. nutarimu Nr. 189, 3 lentelės „Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008–2012 metų veiklos strategijos nuostatų įgyvendinimo priemonės“, 1414 priemonę „Parengti Lietuvos gyventojų 2011–2012 metų fizinio aktyvumo skatinimo programos ir jos įgyvendinimo priemonių plano projektus“ (Žin., 2009, Nr. [33-1268](#)),

1. Tvirtinu Lietuvos gyventojų 2011–2012 metų fizinio aktyvumo skatinimo programą (pridedama).

2. Rekomenduoju savivaldybėms dalyvauti įgyvendinant šiuo įsakymu patvirtintą programą ir skirti iš savo biudžeto lėšų jai įgyvendinti.

3. Paveidu Kūno kultūros strategijos skyriui koordinuoti šiuo įsakymu patvirtintos programos įgyvendinimą.

GENERALINIS DIREKTORIUS

KLEMENSAS RIMŠELIS

PATVIRTINTA
Kūno kultūros ir sporto departamento
prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės
generalinio direktoriaus
2011 m. kovo 3 d. įsakymu Nr. V-72

LIETUVOS GYVENTOJŲ 2011–2012 METŲ FIZINIO AKTYVUMO SKATINIMO PROGRAMA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Lietuvos gyventojų 2011–2012 metų fizinio aktyvumo skatinimo programa (toliau vadinama – Programa) nustato gyventojų fizinio aktyvumo skatinimo kryptis, kuriomis siekiama gerinti gyventojų sveikatą ir gyvenimo kokybę.

2. Šioje Programoje vartojamos sąvokos:

2.1. Gyvenimo kokybė – tai subjektyvus gerovės suvokimas, apimantis fizinį, psichologinį, socialinį ir dvasinį lygmenis.

2.2. Fizinis aktyvumas – vienas svarbiausių gyvensenos veiksnių, stiprinančių fizinį pajėgumą, sveikatą ir didinančių gyvenimo įvairovę. Fizinis aktyvumas gali vykti laisvalaikio, profesinėje, buitinėje ir kitose srityse.

2.3. Fizinis ugdymas – fizinių ypatybių, gebėjimų, reikalingų žmogaus veiklai, ugdymas fiziniaus pratimais.

2.4. Sportas visiems – sportinė veikla, palaikanti būtiną sportuotojų fizinį aktyvumą, sudaranti sąlygas varžytis, pagal išgales siekti sportinių rezultatų.

2.5. Rekreacija – fizinių ir dvasinių jėgų atgavimas po darbo (fizinių krūvių), žmogaus gyvybinių funkcijų palaikymas ir prailginimas, prasmingo poilsio įgūdžių ugdymas fiziniaus pratimais.

2.6. Sporto klubas – teisės aktų nustatyta tvarka įsteigtas juridinis asmuo arba švietimo ir mokslo įstaigos padalinys, vienijantis kurios nors vienos arba kelių šakų sportininkus, sportuotojus ir jiems padedančius specialistus, taip pat rėmėjų bendrija, plėtojanti kūno kultūrą, sportą (sporto šaką), rengianti varžybas, sporto seminarus, konferencijas ir kitus renginius.

2.7. Sveikatos ugdymas – tai sąmoningai sudaromos sąlygos, kuriomis siekiama suteikti žinių, padėti formuoti teigiamoms sveikatos atžvilgiu elgesio nuostatomis ir sveikos gyvensenos įgūdžiams, atsisakyti žalingų įpročių ir keisti asmens elgseną siekiant geresnės sveikatos. Sveikatos ugdymas yra sveikatos stiprinimo pagrindas.

2.8. Sveika gyvensena – individo ar socialinės grupės gyvenimo būdas, fizinį pajėgumą, sveikatą palaikančių, tausojančių ir stiprinančių kasdienių įpročių visuma: kasdienis fizinis aktyvumas, miego, mitybos, darbo ir poilsio režimo laikymasis, svaigiųjų gėrimų, narkotikų, rūkalų nevartojimas ir kt.

2.9. Sveikatinimas – sveikatos stiprinimas: ugdymo siekis – suteikti individui aukštesnę gyvenimo kokybę, iš esmės pagerinti sveikatą.

3. Kitos šioje Programoje vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos kūno kultūros ir sporto įstatyme (Žin., 1996, Nr. [9-215](#); 2008, Nr. [47-1752](#)) vartojamas sąvokas.

II. APLINKOS ANALIZĖ

4. 2007 m. Europos Komisija patvirtino Baltąją knygą dėl sporto, kuria siekiama atkreipti valstybių dėmesį į socialinį sporto vaidmenį, mėgėjiško sporto reikšmę visuomenės gyvenimo kokybei ir ypač sveikatai, paskatinti šiai sričiai skirti daugiau dėmesio.

5. 2009 m. gruodžio 1 d. įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, sportas oficialiai pateko į Bendrijų kompetencijos sritį. Europos Sąjunga plėtos europinę pakraipą sporto srityje, skatins teisingumą bei atvirumą sporto varžybose ir už sportą atsakingų organizacijų

bendradarbiavimą, taip pat saugos sportininkų, ypač pačių jauniausių, fizinių ir moralinių integralumą. Europos Sąjunga prisidės prie Europos sporto reikalų skatinimo, kartu atsižvelgdama į specifinį sporto pobūdį. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo suvestinės redakcijos XII antraštinės dalies 165 straipsnyje numatyta, kad Europos Sąjunga priims skatinančias priemones, išskyrus bet kokią valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų derinimą.

6. Kūno kultūros ir sporto socialinę svarbą akcentuoja ir kiti tarptautiniai dokumentai: 2006 m. Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencija, Europos sporto chartija, Europos sporto visiems chartija, Europos sporto visiems chartija: neįgalieji žmonės, Europos kovos su nutukimu chartija, Europos Komisijos Baltoji knyga „Dėl Europos strategijos su mityba, antsvoriu ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti“, PSO, UNESCO dokumentai.

7. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2009–2012 m. veiklos programoje kūno kultūros ir sporto plėtra pripažįstama esminiu valstybės prioritetu skatinant sveiką gyvenseną ir stiprinant visuomenės sanglaudą, siekiama sudaryti sąlygas visoms Lietuvos gyventojų socialinėms grupėms įsitraukti į kūno kultūros ir sporto veiklą.

8. Kūno kultūrą ir sportą reglamentuoja Lietuvos Respublikos kūno kultūros ir sporto įstatymas (Žin., 1996, Nr. [9-215](#); 2008, Nr. [47-1752](#)), Lietuvos Respublikos kūno kultūros ir sporto rėmimo fondo įstatymas (Žin., 2007, Nr. [81-3321](#)), Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymas (Žin., 2004, Nr. 83-2983), Nacionalinė neįgaliųjų socialinės integracijos 2003–2012 metų programa (Žin., 2002, Nr. [57-2335](#)), Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas Nr. I-533 (Žin., 1994, Nr. [55-1049](#); 2000, Nr. [91-2832](#)).

9. Kūno kultūros pamokų turinį reglamentuoja Pradinio ir pagrindinio ugdymo bendrosios programos, patvirtintos Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2008 m. rugpjūčio 26 d. įsakymu Nr. ISAK-2433, Vidurinio ugdymo bendrosios programos, patvirtintos Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2011 m. vasario 21 d. įsakymu Nr. V-269, 2009–2011 metų pagrindinio ir vidurinio ugdymo programų bendrieji ugdymo planai, patvirtinti Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2009 m. gegužės 15 d. įsakymu Nr. ISAK-1027. Kūno kultūros pamokos bendrojo lavinimo mokyklose turi būti orientuojamos į moksleivių fizinio aktyvumo poreikio suformavimą.

10. 2009 m. Eurobarometro atlikto tyrimo „Sportas ir fizinis aktyvumas“ duomenimis, Lietuvoje visiškai nesportavo ir nesimankštino 44 % gyventojų, Latvijoje – 44 %, Estijoje – 41 %, Lenkijoje – 49 %, Vengrijoje – 53 %, Portugalijoje – 55 %, Italijoje – 55 %, Švedijoje – 6 %, Suomijoje – 7 %, Danijoje – 18 %. ES šalių vidurkis – 39 %. Dėl lėšų stygiaus Lietuvos gyventojų fizinis aktyvumas skatinamas nepakankamai tiek socialinėje aplinkoje, tiek sveikatos priežiūros įstaigose. Suaugusių Lietuvos žmonių gyvensenos tyrimo duomenimis, tik labai nedidelei daliai tiriamųjų gydytojas (6,9 %) ar sveikatos priežiūros specialistas (1,6 %) patarė padidinti fizinį aktyvumą, 24,1 % tiriamųjų padidinti fizinį aktyvumą patarė šeimos nariai, 10,2 % tiriamųjų – kiti asmenys (Kauno medicinos universiteto 1994–2006 metų duomenys).

11. Trečdalis ES gyventojų (34 %) niekada nesportavo dėl laiko trūkumo, tačiau nei mokestis, nei adaptuotų infrastruktūrų stoka visų ES šalių respondentams nepasirodė reikšmingos kliūtys: atitinkamai tik 4 % ir 3 % respondentų teigė, jog būtent dėl šių priežasčių jie jaučia sporto pratybų trūkumą. Lietuvoje 2007 m. Kūno kultūros ir sporto departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Departamentas) atlikto sociologinio tyrimo „Gyventojų požiūris į kūno kultūros ir sporto pratybas ir dalyvavimas jose“ metu į klausimą „Su kokiomis problemomis susiduriate mankštindamiesi savarankiškai?“ 22,8 % respondentų atsakė, jog pagrindinė problema yra sporto įrenginių (aikštelių, bėgimo trasų, slidinėjimo trasų, dviračių takų ir kt.) trūkumas, 15,5 % respondentų – sporto inventoriaus, aprangos, avalynės trūkumas. Atsakydami į klausimą „Su kokiomis problemomis susiduriate lankydamas organizuotas sporto pratybas?“ kaip pagrindinę problemą 20,8 % respondentų nurodė, kad sunku suderinti mokslą, darbą. Į klausimą „Dėl kokių priežasčių Jūs nesimankštinate/nesportuojate?“ 30,2 % atsakė, kad neturi noro, energijos, valios; 26,1 % –

dėl didelio užimtumo, 15,8 % – dėl silpnos sveikatos.

12. Sportas jauniems žmonėms yra viena patraukliausių jų saviraiškos priemonių: daugiau kaip 40 % jaunimo leidžia savo laisvalaikį užsiimdami sportine veikla („*Jaunimo situacija Lietuvoje*“, 2004). Nors jaunimas suvokia sveikatą kaip vieną pagrindinių vertybių gyvenime, reali situacija rodo neigiamas vaikų ir jaunimo sveikatos būklės tendencijas. Dažnam mokiniui kūno kultūros pamokos mokykloje yra vienintelė fizinio aktyvumo forma ir vieta, kur jis, turėdamas sveikatos problemų, gali ir turi gauti pagalbą, rekomendacijas ir patarimus, todėl labai svarbu sustiprinti pamėgtus sporto užsiėmimus mokyklose ir padrąsinti (paskatinti) jaunimą jungtis į sporto klubus, sporto būrelius. 271 bendrojo lavinimo mokykla yra prisijungusi prie Sveikatą stiprinančių mokyklų tinklo.

13. Fizinį aktyvumą, kaip vieną iš sveikos gyvensenos sąlygų, pripažįsta vis daugiau tarptautinių ir nacionalinių kūno kultūros ir sporto, sveikatos, švietimo, jaunimo organizacijų. Itin svarbi yra Pasaulinės sveikatos organizacijos (toliau – PSO) veikla, kai fiziniu aktyvumu, kaip integralia gyvenimo dalimi, bandoma nugalėti globalines neinfekcines ligas. PSO akcentuoja, jog sveika mityba ir fizinis aktyvumas turi tapti prioritetine kiekvienos valstybės politikos dalimi. PSO duomenimis, žmogaus sveikatą 50 % lemia gyvenimo būdas, 20 % – genetika, paveldėjimas, 20 % – aplinka ir tik 10 % – medicina.

14. Lietuvoje organizuoti lankančių miestų ir rajonų sporto klubus, viešąsias sporto įstaigas ir įmones, sporto mokyklas skaičius per 10 metų (2000–2009) išaugo nuo 102,6 tūkst. iki 162,2 tūkst., t. y. padidėjo 36,7 %, vidutiniškai po 3,67 % per metus. 2009 m. sporto mokyklose sportavo 46,1 tūkst. (10,7 %) vaikų. Sporto klubų skaičius šalyje sumažėjo nuo 1125 (2000 m.) iki 1078 (2009 m.), sporto klubų tinklas yra nepakankamai išplėtotas, palyginus su kitomis šalimis. Pagal gyventojų skaičių, tenkantį vienam sporto klubui, Lietuva smarkiai atsilieka nuo Šiaurės šalių.

Šalis	Gyventojų skaičius	Sporto klubų skaičius	1 sporto klubui tenka gyventojų
Lietuva	3 349 872	1078	3107
Suomija	5 231 372	7800	688
Danija	5 450 661	5200	1048
Švedija	9 016 596	22000	409
Estija	1 324 333	2200	602
Latvija	2 255 500	1427	1580

15. Mankštinimosi paslaugas teikiantis privatus sporto ir sveikatingumo centrų sektorius Lietuvoje plečiasi, tačiau jame teikiamų paslaugų kaina išlieka gana aukšta ir šios paslaugos prieinamos tik didžiausias pajamas gaunantiems žmonėms, o tai skatina socialinę gyventojų atskirtį. Didesnė pusė besimankštinančių šalies gyventojų neskiria lėšų sportui: 2001 m. neskyrė lėšų 38,2 %, o 2007 m. – 61,6 % šalies gyventojų.

16. Lietuvai tapus ES nare, atsivėrė daugiau galimybių dalyvauti įvairiuose švietimo, sveikatos, kūno kultūros ir sporto tarptautiniuose projektuose, programose, sporto visiems renginiuose. Populiarindamas olimpinį sąjūdį, 2006 m. Departamentas kartu su Švietimo ir mokslo ministerija, Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu, Lietuvos olimpine akademija inicijavo, o Lietuvos mokinių ir studentų sporto centras vykdo Lietuvos mokinių olimpinį festivalį, kuriame dalyvauja apie 200 tūkst. (arba 43–47 %) visų mokinių, nuo 2008 metų Lietuvos studentų sporto asociacija pradėjo vykdyti studentų olimpinis festivalius ir universiadas, kurių tikslas – paskatinti šalies aukštųjų mokyklų bendruomenę daugiau dėmesio skirti studentų fiziniui aktyvumui, sveikai gyvensenai.

17. Siekiant paspartinti sporto visiems plėtrą šalies regionuose, 2008 metais Departamentas kartu su Lietuvos asociacija „Sportas visiems“ inicijavo Lietuvos seniūnijų

sporto žaidynes, į kurias įsijungė visos savivaldybės. Žaidynėse dalyvavo per 20 tūkst. sporto mėgėjų. 2008 m. pradėtos vykdyti ir Lietuvos neįgaliųjų sporto žaidynės, į kurias įsitraukė apie 3 tūkst. neįgalių žmonių, jomis siekiama kuo daugiau neįgaliųjų integruoti į visuomenę.

18. Šalyje tradiciniu tapo kasmet Lietuvos asociacijos „Sportas visiems“ organizuojamas festivalis „Sportas visiems“, žaidynės „Žiemos sportas visiems“, žalgiriados, įvairūs bėgimai, „Snaigės“ žygiai ir kiti renginiai. 2006 m. įsteigta Sporto savanorių sąjunga. Nuo 2004 m. Lietuvos futbolo federacija vykdo programą „Sugrąžinkime vaikus į stadionus“. Dalyvaujančių programoje vaikų skaičius padidėjo nuo 1,5 tūkst. iki 22 tūkst. Pagrindinis šių priemonių tikslas – pritraukti naujų žmonių ir supažindinti su naujomis fizinio lavinimo formomis.

19. Nepakankamai dėmesio skiriama asmeninės atsakomybės už savo sveikatą ugdymui ir skatinimui sveikai gyventi: taisyklingai maitintis, aktyviai ilsėtis, būti mažiau sveikatai pavojingoje aplinkoje, atsisakyti žalingų įpročių ir panašiai. Antsvoris ir nutukimas yra viena didžiausių šio amžiaus problemų Europoje ir jau pasiekė epidemijos lygį. Remiantis Lietuvos suaugusių gyventojų faktinės mitybos tyrimų duomenimis, 17,7 % vyrų ir 19,5 % moterų yra nutukę, o antsvorį turi 45,3 % vyrų ir 34,9 % moterų (http://www.sam.lt/go.php/lit/Nutukimas_ir_fizinio_aktyvumo_trukumas_/755), per didelę kūno masę turi maždaug 8 % 3–7 metų Lietuvos vaikų.

20. Dėl investicijų stokos nemaža dalis šalies sporto bazių yra nepatrauklios gyventojams, sportininkams, besimokančiam jaunimui, jos neaprupintos šiuolaikiniu sporto inventoriumi ir įranga, netolygi ir sporto infrastruktūros tinklo plėtra regionuose. Sporto statinių skaičius, tenkantis 1000 gyventojų, apskrityse nevienodas: daugiausia jų tenka Utenos (2,26) ir Šiaulių (2,12) apskrityse, mažiausiai – Vilniaus (1,07) ir Telšių (1,14) apskrityse. Šalyje ypač aktualus baseinų trūkumas. Lietuvoje veikia 49 baseinai (2009 m.), pagal veikiančių baseinų skaičių Lietuva nuo ES šalių vidurkio atsilieka daugiau kaip 20 kartų.

21. Nepakankamas mokyklų bendruomenių sveikatinimo aplinkos ir infrastruktūros kūrimas. Dauguma šalyje veikiančių sporto salių ir stadionų priklauso mokymo įstaigoms, kurių pastatų vidutinis nusidėvėjimas viršija 35 %, dalies mokyklų sporto salių būklė naudojimosi saugos, higienos ir kitais požiūriais neatitinka joms keliamų reikalavimų. Departamento iniciatyva prie mokyklų įrengiamos universalios dirbtinės dangos sporto aikštelės (20 x 40 m). Per penkerius metus, nuo 2006 m., kai vykdomas šis projektas, įrengtos 59 aikštelės. 2010 m. parengta švietimo įstaigų sporto aikštynų atnaujinimo programa, tai turėtų padėti spręsti mokinių gyvenimo kokybės, sveikatinimo, rekreacijos, turiningo laisvalaikio uždavinius.

22. Vykstant bendrojo lavinimo mokyklų tinklo optimizavimui, dalis pradinių ar pagrindinių mokyklų uždaromos, dėl to mažėja kultūros ir sporto židinių kaimo vietovėse, todėl būtų tikslinga įdarbinti kūno kultūros ir sporto specialistus seniūnijose. 2006 m. seniūnijose tokių specialistų etatų buvo 43,9, o 2009 m. – 140,5, tai sudaro apie 26,1 % visų seniūnijų skaičiaus.

23. Valstybės biudžeto lėšos, skirtos kūno kultūros ir sporto programoms, 2006–2008 m. nuolatos augo, o nuo 2009 m. finansavimas mažėjo. 2009 m. buvo skirti 57,7 tūkst. Lt (palyginti su 2008 m., sumažinta 23 %), tai riboja veiklos galimybes ir didina atsilikimą nuo kitų veiklos sričių.

III. PROGRAMOS TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

24. Programos tikslas – ugdyti fiziškai aktyvią ir sveiką visuomenę, sąmoningai suvokiančią sveikos gyvensenos svarbą, ir sukurti produktyvią fizinio ugdymo aplinką.

25. Programos uždaviniai:

25.1. Skatinti formaliojo ir neformaliojo švietimo įstaigas aktyviau plėtoti sveikatos ugdymo (savęs pažinimo, sveikos gyvensenos, sveikos mitybos, savikontrolės) sritį, didinti vaikų fizinį aktyvumą, daugiau dėmesio skirti kūno kultūros pamokų kokybės gerinimui,

popamokinės veiklos įvairovei.

25.2. Skatinti sporto visiems plėtrą šalies mastu, siekti nuoseklaus savarankiškai ir organizuotai sportuojančiųjų skaičiaus, sporto klubų ir juose sportuojančių žmonių skaičiaus didėjimo ir priartėjimo prie Europos šalių rodiklių, teikti paramą visuomeniniams sveikos gyvensenos sąjūdžiams.

25.3. Užtikrinti darnią ir subalansuotą, Europos standartus atitinkančią sporto objektų plėtrą ir materialinės bazės gerinimą.

25.4. Tobulinti kūno kultūros sporto specialistų kvalifikacijos kėlimo sistemą.

25.5. Formuoti žmonių fizinės saviugdos poreikį, skatinti juos aktyviai fizinei veiklai, sveikai gyvensenai įtraukiant ir visuomenės informavimo priemones, periodiškai vertinti gyventojų fizinio aktyvumo pokyčius.

IV. PROGRAMOS ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS

26. Tobulinti sporto mokymo įstaigų veiklą, taikyti sporto mokymo įstaigų veiklos vertinimo ir skatinimo sistemą įvertinant ne tik meistriškumo, bet ir masiškumo rodiklius (2011–2012 m.).

27. Kartu su Švietimo ir mokslo ministerija, Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu, Lietuvos olimpine akademija vykdyti projektą „Vaikų ir jaunimo olimpinis ugdymas šalies mokyklose“, organizuoti Lietuvos mokinių ir studentų olimpinis festivalius, konkursus „Sportiškiausia mokykla“, „Geriausi Lietuvos mokiniai sportininkai ir jų treneriai“, „Sportas ir aplinka“, „Geriausias kūno kultūros mokytojas“, „Sveikuolių sveikuolis“ ir kt. (2011–2012 m.).

28. Kartu su Švietimo ir mokslo ministerija, Lietuvos studentų sporto asociacija Lietuvoje surengti XXVII SELL (Suomija, Latvija, Estija, Lietuva) studentų sporto žaidynes (2011 m.).

29. Remti vaikų ir jaunimo fizinį aktyvumą ir sveiką gyvenseną skatinančius projektus ir programas (2011–2012 m.).

30. Skatinti visas sporto federacijas, asociacijas, sąjungas, sporto klubus įtraukti sporto visiems sąvoką į savo misijos formuluotę, plėtoti mėgėjų, rekreacinį sportą, užkirsti galimybę sportui visiems ir elitiniam sportui tapti varžovais (2011–2012 m.).

31. Skatinti savivaldybes organizuoti seniūnijų žaidynes, sporto visiems festivalius, šeimų šventes, sveiką gyvenseną propaguojančius renginius, sportiškiausių seniūnijų ir bendruomenių konkursus (2011–2012 m.).

32. Kartu su Šiaulių miesto ir apskrities savivaldybėmis, Lietuvos sporto federacijų sąjunga, Lietuvos asociacija „Sportas visiems“ ir Darbo grupe organizuoti 5-ąsias pasaulio (TAFISA) sporto visiems žaidynes „Šiauliai-2012“.

33. Siekti, kad neįgaliųjų fizinis aktyvumas būtų optimalus, remti neįgaliųjų kūno kultūros ir sporto projektus (2011–2012 m.).

34. Prie mokyklų ir kitų sporto įstaigų kasmet įrengti po 10–12 universalių dirbtinės dangos sporto aikštelių (2011–2012 m.).

35. Skatinti savivaldybes kurti palankią aplinką sportuotojams gyvenamuosiuose mikrorajonuose, seniūnijose, inicijuoti rekreacinės bazės (dviračių, pėsčiųjų ir bėgimo takų, sporto aikštelių, slidinėjimo trasų ir kt.) kūrimo projektus (2011–2012 m.).

36. Organizuoti sporto savanorių mokymus (2011–2012 m.).

37. Organizuoti seminarus, konferencijas sveikos gyvensenos, fizinio aktyvumo skatinimo klausimais, taip pat skatinti nevyriausybinės organizacijas organizuoti panašaus pobūdžio renginius ir juos remti (2011–2012 m.).

Punkto pakeitimai:

Nr. [V-215](#), 2012-04-26, *Žin.*, 2012, Nr. 51-2572 (2012-05-03), i. k. 1124090ISAK000V-215

38. *Neteko galios nuo 2012-05-04*

Punkto naikinimas:

39. Atlikti gyventojų sportavimo ir fizinio aktyvumo sociologinius tyrimus (2011 m.).

V. PROGRAMOS REZULTATAI (VERTINIMO KRITERIJAI)

40. Programos vertinimo kriterijai:

40.1. sportuojančiųjų procentas nuo visų mokinių skaičiaus sporto mokymo įstaigose nuo 10,7 padidės iki 11,5;

40.2. organizuotai sportuojančių gyventojų dalis nuo 15,9 % padidės iki 16,9 %;

40.3. sporto, sveikatos klubų skaičius nuo 1078 padidės iki 1200;

40.4. savarankiškai sportuojančių ir besimankštinančių gyventojų dalis šalies mastu nuo 32 % padidės iki 35 %;

40.5. įrengtų universalių dirbtinės dangos sporto aikštelių skaičius nuo 59 padidės iki 83;

40.6. sporto infrastruktūros objektų, tenkančių 10000 gyventojų, skaičius nuo 17,1 padidės iki 20.

VI. PROGRAMOS ĮGYVENDINIMAS IR FINANSAVIMAS

41. Už šios Programos įgyvendinimo kontrolę atsakingas Kūno kultūros ir sporto departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės.

42. Programa finansuojama iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžete Departamentui patvirtintų bendrųjų asignavimų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka gautų lėšų.

Pakeitimai:

1.

Kūno kultūros ir sporto departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, Įsakymas

Nr. [V-215](#), 2012-04-26, Žin., 2012, Nr. 51-2572 (2012-05-03), i. k. 1124090ISAK000V-215

Dėl Kūno kultūros ir sporto departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės generalinio direktoriaus 2011 m. kovo 3 d. įsakymo Nr. V-72 "Dėl Lietuvos gyventojų 2011–2012 metų fizinio aktyvumo skatinimo programos patvirtinimo" pakeitimo